

bindelse med hinanden, det vil sige, at Personalet skal kunne bruges til begge Scener. Det giver mig Anledning til at udtale, at jeg aldrig vilde kunne tænke mig at stemme for en ny Skuespilscene, som ikke stod i direkte Forbindelse med det nuværende kongelige Teater. Der er jo ogsaa Planer oppe i saa Henseende — desværre ere de meget dyre. Der er en Plan oppe, som vil koste omtrent 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og naar man kender Forholdene, ved man jo, at naar man begynder med 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ender man nok med 3 Mill. Efter denne Plan skulde den nye Scene ligge i Tordenskjoldsgade. Der var en lignende Plan oppe for ca. 12 Aar siden. Jeg erindrer meget tydeligt, at ved Konferensraad Heides og andre Personers velvillige Interesse var der da sket smukke Tilbud om at hjælpe til at faa Scenen i Forlængelse af det nuværende Teater nedad mod den forrige Studenterebygningsbygning. Desværre bleve disse Planer ikke realiserede. Jeg tror, at det den Gang ved Ofre og Beredvillighed fra privat Side vilde være lykkedes at skaffe en god Scene.

Men hvor meget eller hvor lidt det nu vil komme til at koste, slutter jeg mig ganske til den højtærede Minister i, at som Forholdene nu en Gang ere, maa vi have Taalmodighed, selv om vi have den største Sympati for en saadan ny Scene. Det nytter ikke, at vi her oppe i dette Ting ved alle Lejligheder ville fremhæve vore Fordringer om, at der skal spares, naar vi samtidig, selv om Kommunen og private vilde give noget, under de nuværende finansielle Forhold lukkede Pungen saa stærkt op for at faa en ny Scene. Jeg slutter mig derfor fuldstændig til den højtærede Ministers Udtalelse om, at det er et Spørgsmaal, hvis Løsning man maa vente paa med Taalmodighed, men jeg slutter mig ligeledes til den højtærede Minister, naar han udtalte den Sympati, han havde for Tanken, og jeg haaber, at det skal lykkes om ikke alt for lang Tid at gennemføre den. Det vilde jo være glædeligt, om Staten om nogle faa Aar var saa vel stillet i finansiell Henseende, at man kunde gaa til den Slags Udgifter. Jeg vil altsaa haabe, at denne Tanke vil komme frem igen om ikke alt for lang Tid.

Jeg vil her blot indskyde, at naar der har været Tale om at hjælpe en saadan Plan frem allerede nu ad forskellige Veje, bl. a. ved et starte et Præmieobligationslaan, vil jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg ikke har nogen Sympati for at gaa

en saadan Vej. Spillelysten i det danske Folk skal saamænd nok melde sig, hvis vi begynde paa et slikt Foretagende, men jeg finder det ikke rigtig heldigt for Staten, at den ved saa mange Lejligheder appellerer til Folks Spillelyst.

Naar jeg efter denne Omtale af Tale-scenen, som jeg heller ikke ønsker at fordybe mig alt for meget i, fordi det er et Fremtidsprojekt, skal vende tilbage til det foreliggende Lovforslag, har jeg ikke mange Ord at tilføje, idet Lovforslaget, som alt bemærket, i alt væsentligt er en Gentagelse af den nugældende Lov. Den højtærede Minister har berørt de to enkelte Ændringer, som ere indførte i Folketinget. Jeg kan ikke tænke mig, at man her i Landstinget skulde have noget at indvende mod disse to Ændringer i det oprindelige Regeringsforslag. Jeg ønsker kun overfor den højtærede Ministers Udtalelse om den Ændring, som gaar ud paa, at Regnskab og Beretning skulle aflægges her til Rigsdagen, at udtale, at jeg haaber, at den højtærede Minister opfatter denne Bemyndigelse saaledes, at det ikke skal være et Specialregnskab med alt for dyb Indgaaen i alle Detailler ved det kongelige Teater. Ethvert Teater har en Mængde Forhold, som ikke just altid skal frem for Publikum, fordi Publikum kaster sig med alt for overdreven Interesse over Specialiteter indenfor Teatrene, altsaa ogsaa, hvis der gennem Regnskaberne kunde fiskes noget op om den Gage eller hin Ydelse. Kort sagt, det vilde give Anledning til megen Diskussion, og jeg kan tilføje megen Sladder. Jeg har forstaaet det saaledes, at det er en summarisk Regnskabsoversigt og en summarisk Beretning, den højtærede Minister vilde give.

Jeg skal saa kun anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme. Jeg føler mig overbevist om, at der ogsaa her i Tinget hersker en levende Følelse af det kongelige Teaters Betydning for dansk Kultur og dansk Aandsliv. I denne Forbindelse vil jeg pege hen paa, at desværre er det kongelige Teater snart et af de faa Steder, hvor man hører virkelig smukt Dansk. Altsaa ogsaa i den Henseende har det sin Betydning, og jeg er vis paa, der ogsaa indenfor Tinget hersker en stærk Følelse af, at vi skyldte Teatret en Tak for mange nydelsesrige Øjeblikke og mange smukke Minder, som vi ældre tidt tænke paa og glæde os over.

Enevold Sørensen: Som allerede gentagende fremhævet er det foreliggende